

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΖΙΓΔΗΣ

ΤΕΡΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Βιογραφικό Σημείωμα

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1974

1.- Γεννήθηκε στη Λίνδο της Ρόδου το 1913.

2.- Τελείωσε το " Βενετόκλειο Γυμνάσιο " Ρόδου

Πανεπιστημιακές σπουδές (οικονομικές και πολιτικές επιστήμες κ.λ.π.) στην Αθήνα, Λωζάννη Γενεύη, και Λονδίνο. Το 1939 πήρε τον τίτλον του διδάκτορος της Φιλοσοφίας του κλάδου της Οικονομικής (PH. D. ECON.) από τη LONDON SCHOOL OF ECONOMICS του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Γνωρίζει την Έλληνική, Άγγλική, Γαλλική και Ιταλική.

3.- Από μικρός πήρε ενεργό μέρος στον αγώνα για την άπελευθέρωση της ιδιαίτερης του πατρίδας, της Δωδεκανήσου, από τον ξενικό ζυγό. Έτσι, αφού γύρισε στην Ελλάδα-και εϋθύς μετά την Ιταλική επίθεση της 28. 10.40-πρωτοστάτησε στο σχηματισμό του Συντάγματος Έθελοντών Δωδεκανήσου, στο όποιο και κατατάχθηκε ο ίδιος σαν απλός στρατιώτης. Υπηρέτησε στο Μακεδονικό μέτωπο και βραδύτερα άκολούθησε τις Βρετανικές δυνάμεις-οτίς όποτες είχε άποσπασθεί σαν σύνδεσμος-στην Κρήτη. Εϋθύς μετά, διέφυγε στην Αίγυπτο. Εκεί για δεϋτερη φορά κατατάχθηκε έθελοντής στις Έλληνικές Δυνάμεις της Μέσης Ανατολής. Υπηρέτησε σαν υποδεκανέας μέχρι τις άοχές του 1944. Για την πολεμική του όρση πήρε δύο πολεμικά μετάλλια.

4.- Τόν Φεβρουάριο του 1944 άπεστρατεύθηκε για να μετάσχη στο έπιτελετο, που θα άσχολετο με τα μεταπολεμικά οικονομικά προβλήματα, υπό την ήγεσία του Υπ. Συντονισμού Καθ. Κυρ. Βαρβαρέσου, στο Λονδίνο. Από τον Ιούνιο του 1944 μέχρι τα τέλη του 1947-όταν έπαυσε να λειτουργεί, υπηρέτησε στην UNRRA, στην άρχή στο Λονδίνο και ύστερα στις Αθήνας. Από την τελευταία αυτή θέση πήρε την πρωτοβουλία για την συγ-

κρότηση της μεγάλης Έπιτροπής Τεχνικών και Οικονομολόγων, που κατάρτισε τό πρώτο μακροχρόνιο πρόγραμμα (20ετές) για τον έξηλεκτρισμό και την αξιοποίηση της Ελλάδας. Η Έπιτροπή λειτούργησε υπό την Προεδρίαν του, τό δε πρόγραμμα που κατάρτισε αποτέλεσε τή βάση της όλης πολιτικής οικονομικής ανάπτυξης των άλληλοδιαδόχων Έλληνικών Κυβερνήσεων. Τό 1948 διορίσθηκε μέλος του Άνωτάτου Συμβουλίου Άνασυγκροτήσεως, που συστάθηκε για τήν αξιοποίηση της βοήθειας του Σχεδίου Μάρσαλ (MARSHALL PLAN). Τοῦ ανέτέθηκε ταυτόχρονα καί ή γενική Διεύθυνση των Υπηρεσιών του ΑΣΔ. Σύντομα όμως παραιτήθηκε γιατί διαφώνησε μέ τήν οικονομική πολιτική της τότε Κυβερνήσεως.

5.- Είς πρώτες μετά τήν άπελευθέρωση της Δωδεκανήσου έκλογές, έξελέγη Βουλευτής της νέας Έλληνικής έπαρχίας καί έξακολούθησε νά εκλέγεται ως τίς 21.4.67. Πολιτικά άνήκει στό χῶρο του Δημοκρατικού Κέντρου. Υπέρμαχος της έθνικής ένότητας πάντοτε, υποστήριξε τήν άμνηστουση όλων των πολιτικών άδικημάτων της πολεμικής καί μεταπολεμικής περιόδου. Χαρακτηριστική είναι ή περικοπή του παρθενικού του λόγου κατά τήν τελετή της έπίσημης ύποδοχής των πρώτων Άντιπροσώπων της Δωδεκανήσου στο Έλληνικό Κοινοβούλιο (19 Άπριλίου 1950):

" Κύριοι Βουλευταί, ή Δωδεκανήσος έστειλε τούς πρώτους άντιπροσώπους της είς τό Έλληνικό Βουλευτήριον μέ τήν έπιταγήν νά βροντοφωνήσουν τήν άνάγκην της άγέλης των Έλλήνων καί της έπουλώσεως των πληγών του Έθνους. Συνεπείς πρός τήν έπιταγήν αυτήν οἰς ύποσχόμεθα, ότι θά άφιέρωσμεν όλες μας τίς δυνάμεις διά τό μεγάλο αυτό έργον. Η άγγελία καί ή διαβεβαίωσις αυτή άποτελοῦν τόν καλλίτερον χαιρετισμόν, τόν όποιον δυνάμεθα ν' άπευθύνωμεν πρός τό Έλληνικό Κοινοβούλιον. Καί έλπίζομεν ότι ή φωνή της νέας Έλληνικής έπαρχίας θά εῦρη βαθυτάτην τήν άπήχησιν είς όλους σας, διότι είναι καί ή φωνή όλοκληρου του Έθνους, τό όποιον έχει άνάγκην γαλήνης, ίσοπολιτείας, ούσιαστικής δημοκρατίας διά νά είναι έτοιμον, όταν καί πάλιν σημάνη ή ὦρα των νέων έξορμήσεων καί των νέων Έλληνικών πραγματοποιήσεων."

Άντιπροσώπευσε τήν Έλληνική Βουλή στήν Συνδιάσκεψη για τήν Συνύπαρξη, που όργάνωσε στο Έλσίνκι τό 1955 ή UNION INTERPARLEMENTAIRE. Υπήρξε μέλος της Συμβουλευτικής Συνελεύσεως (ASSEMBLEE CONSULTATIVE) του Συμβουλίου της Εύρώπης (1964, 1965-7). Μέλος επίσης της COMMISSION PARLEMENTAIRE MIXTE D'ASSOCIATION C.E.B.-CRECB (Μικτής Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής Συνδέσεως Ε.Ο.Κ.-Έλλάδα) 1965-7. Μέλος της Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής του Ν.Α.Τ.Ο. (Σεπ. 1966). Τό 1964 έξεπροσώπησε τήν

ἀντιπολιτεύουσα στην "Επιτροπή Διαφωτίσεως", που ἀποστάληκε ἀπό την Κυβέρνηση τοῦ Στρατάρχη Παπάγου στίς Η.Π.Α., γιά τήν προπαρασκευή τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς προσφυγῆς στόν Ο.Η.Ε., γιά τό Κυπριακό.

6.- Ὑπουργός ἄνευ χαρτοφυλακίου καί κατόπιν Βιομηχανίας στήν Κυβέρνηση Κέντρου (Πλαστήρα) τό 1951-2. Ὑπουργός καί πάλι τῆς Βιομηχανίας στίς δύο Κυβερνήσεις Κέντρου (Γ. Παπανδρέου 1963, 1964-5).

7.- Ἡ ἐκβιομηχάνιση τῆς Ἑλλάδος καί ἡ ἐνεργός συμμετοχή τῆς χώρας στή μεγάλη προσπάθεια γιά τήν ἐνοποίηση τῆς Εὐρώπης, ὑπῆρξαν οἱ δύο βασικοί ἀξονες τῆς δραστηριότητος του, σάν Πολιτικοῦ καί Οἰκονομολόγου.

Γιά τήν ἐκβιομηχάνιση, ἐκτός ἀπό τήν ἀρχική του εἰσφορά μέ τό πρόγραμμα τῆς UNRRA (7 τόμοι) καί τή συνεχή παρακολούθηση ὄλων τῶν βιομηχανικῶν θεμάτων ὑπό τήν ἰδιότητα τοῦ Βουλευτῆ, ἐπέτυχε σάν Ὑπουργός τήν ψήφιση μιᾶς σειρᾶς νόμων, που ἀποτελοῦν ὄροσημα γιά τή βιομηχανική ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Ἐνδεικτικά πρέπει νά ἀναφερθοῦν: οἱ νόμοι περὶ Ἑπαρχιακῆς Βιομηχανίας τοῦ 1952, περὶ ἰδρύσεως καί λειτουργίας βιομηχανικῶν βιομηχανικῆς ἐρεῦνης, τυποποιήσεως, βιομηχανικῶν περιοχῶν, ἐρεῦνης τοῦ ὄρυκτοῦ πλοῦτου τῆς χώρας (1964-5), ὡς Ὑπουργός ἐπίσης ἰδρύσας τήν Ἑλληνική Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (Ε.Τ.Β.Α.), τό Ἴνστιτούτο Τυποποιήσεως, τό Ἴνστιτούτο Βιομηχανικῆς ἐρεῦνης, ὡς καί τό Ἴνστιτούτο Ὠκεανογραφίας Ἑλλεινικῶν ἐρευνῶν (1964-5).

Παράλληλα εἶναι ἡ ὁρμή του σάν θεωρητικοῦ Οἰκονομολόγου. Ἐγράφε πολλές μελέτες καί ἀρθρα γιά τά οἰκονομικά θέματα τῆς Ἑλλάδος-μέ βασικό πάντοτε προσανατολισμό τήν ἐκβιομηχάνιση. Ἐνδεικτικά: "Ἡ πορεία καί οἱ προοπτικαί ἀναπτύξεις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας" (1958). "Ἡ βιομηχανία ἁλουμίνου" (1960). "Ἡ Στρατηγική τῆς ἐκβιομηχανίσεως" (1964.) "Ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς" (1953) κ.ἄ.

8.- Στήν ἰδέα τῆς ἐνοποιήσεως τῆς Εὐρώπης προσεχώρησε ἀπό τά φοιτητικά του χρόνια. Ἀπό τό 1953 συνδέθηκε ἐπίσημα μέ τό MOUVEMENT EUROPEEN, ὅταν ἐξελέγη Ἄντιπρόεδρος τοῦ πρώτου Ἐθνικοῦ Συμβουλίου γιά τήν Ἑλλάδα. Παρῆμεινε στό ἀξίωμα αὐτό μέχρι τό 1968, ὅταν ὑποχρεώθηκε νά παραιτηθῆ ἐξαιτίας τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος 1967. Ὑπῆρξε ἰδρυτικό μέλος καί μετέσχε τοῦ πρώτου Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας (Α.Τ.Α) Ἑλλάδος. Παραιτήθηκε ἀπό τή θέση αὐτή ἐπίσης τό 1968. Ὑπέρμαχος τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος στήν Ε.Ο.Κ. ὑπῆρξε ἀπό τοὺς ἄριους ὁμιλητές τῆς ἀντιπολιτεύσεως γιά τήν κύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν ἀπό τή Βουλῆ. Μετά τόν Ἰούλιο τοῦ 1965 ἐστρεφε ἀμεριστη τήν προσοχή του στό ἔργο τῆς Μικτῆς Κοινῆς. Ἐπιτροπῆς καί στή

πλήρη ένεργοποίηση της Συμφωνίας Συνδέσεως. "Έγραφε, για την Ευρωπαϊκή Ίδρα και την Έλληνική συμμετοχή, σειρά άρθρων και μελετών στον ήμερησιο και περιοδικό τύπο. Για τους λόγους αυτούς θεωρείται σάν ό κατ' έξοχήν "Ευρωπατος" μεταξύ του πολιτικού κόσμου της Ελλάδας.

Μέλος της ROYAL ECONOMIC SOCIETY της Μεγάλης Βρετανίας και της Έλληνικής Έταιρείας Οικονομικών Έπιστημών.

9.- Παράσημα: Ταξιδάρης Γεωργίου του Δ' (Έλλάς) και Μεγαλόσταυρος του Άγίου Άνδρέου (Πατριαρχετον Κων/πόλεως).

10.- ΕΠΟΡ: Ψάρεμα και ταξίδια.

11.- Μετά την έγκαθίδρυση της δικτατορίας ύπηρεζε ένας άπ' τους πρωταγωνιστές της έναντιον της άντιστάσεως.

Ευνηλήθηκε για πρώτη φορά την 1-6-67. Κρατήθηκε άρχικά στη Σχολή Χωροφυλακής και στο κτίριο της "Άμέσου Δράσεως" στο Μαρούσι. Στα τέλη Σεπτεμβρίου έκτοπίστηκε στη νησίδα Φολέγανδρο και άργότερα στη Σύρο. Άπελευθερώθηκε στις 23-12-67 με την άμνηστία.

Την 2-4-70 καταδικάστηκε άπ'τό Έκτακτο Στρατοδικετο Άθηνών σε 4 1/2 χρόνια φυλάκιση και χρηματική ποινή 300 χιλ. μεταλικών δρχ. για-τί στις 24-3-70 ή έφημερίδα "ΕΘΝΟΣ" δημοσίευσε συνέντευξη του στην όποια συνιστούσε έξ αίτίας της έπιδεινώσεως του Κυπριακού (άποπειρα κατά Μικάρου, δολοφονία Γεωκάρτη κ.λ.π.), τον σχηματισμό Κυβερνήσεως Έθνικής Ένότητας και έπιστροφή στη δημοκρατική τάξη. Τουτό χαρακτηρίστηκε άπ'τό Στρατοδικετο σάν "διασπορά ψευδών είδήσεων" και "άσκηση άντεθνικής προπαγάνδας": (Παράβασις του νόμου "περί τύπου" και του νόμου "περί κατ' αστάσεως πολιορκίας").

Κρατήθηκε στις φυλάκες Κορυδαλλού μέχρι την 22-1-73, όταν με άπόφαση του Πλημμελειοδικείου Πειραιώς διακόπηκε ή έκτιση της ποινής του για να κροληθώ, "άνήκεστος βλάβη της υγείας του"-είχε ύποστει δυθ θρομβώσεις στο μάτι.

Δέν δέχτηκε να ύποβάλλει την τυπική αίτηση για άναθεώρηση της καταδικαστικής άποφάσεως του Στρατοδικείου καιτοι τό δικτατορικό καθεστώς έξέδωσε για τό σκοπό αυτό τρεις νόμους που παρείχαν τό σχετικό δικαίωμα. Δέν ήθελε έστω και τυπικά να άναγνώρισει τή νομιμότητα του δικτατορικού καθεστώτος. Έπίσης άρνήθηκε να ύποβάλει αίτηση για "άνήκεστον βλάβη", για τον ίδιο λόγο. Και τό καθεστώς ύποχρεώθηκε άπό δική του πρωτοβουλία να θέσει σε κίνηση την σχετική διαδικασία-φοβούμενο για τή ζωή του.

Δώγη της συμπαράσεως που έδωσε στους φοιτητές του Πολυτεχνείο υ τέθηκε ύπό κράτηση σε δωμάτιο του "Εύαγγελισμοσ", όπου νοσηλεύο-

ταν, ύστερα από έγχειρήση. Απολευθερώθηκε στις 26-II-73 ύστερα απ' την άνατροπή του Παπαδόπουλου. Η συγκίνηση όμως απ' τὰ γεγονότα του Πολυτεχνείου και ή άποτυχία του νά όργανώσει "Εθνικό Συμβούλιο" απ' την πολιτική ήγεσία παλιά και νέα για νά άνατάσει την πολιτική κάλυψη των φοιτητών, προκάλεσαν νέα αίμορραγία στο μάτι του, που έβελγχθηκε σε άποκόλληση και για την όποία ύπέστη νέα έγχειρήση την παραμονή των Χριστουγέννων.

Πιστεύοντας άμετάθετα στην άνάγκη της έθνικής Ένότητας είσηγήθηκε και ήταν ένας απ' τους πρωτεργάτες της συγκρότησης των δύο "Έπιτροπών Αποκαταστάσεως Δημοκρατικής νομιμότητας", που όργάνωσαν τον άγώνα έναντίον του δημοψηφίσματος του Παπαδόπουλου στις 29-7-73.

Τόν Μάρτιο του 74, ενώ βρισκόταν στο Λονδίνο για θεραπεία, πήρε επίσημη πρόσκληση της Έπιτροπής Έξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Άντιπροσώπων των ΗΠΑ για νά καταθέσει επί των Έλληνοαμερικανικών σχέσεων. Πράγματι, ή όμιλία του και ή συζήτηση την Υποεπιτροπή Εύρώπης ύπηρεξαν ιστορικές, για τόν τρόπο που άπεκάλυψε την εύθύνη της Άμερικανικής Κυβερνήσεως για την διατήρηση της Κούντας στην έξουσία και τόν κίνδυνο που συνεπήγετο τοΰτο, όχι μόνο για την Ελλάδα και την Κύπρο, αλλά και για την ειρήνη του κόσμου. Σε διαλεξήτου, στο Κέντρο Διεθνών Υποθέσεων" του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ άνέλυσε την άνατομία της Έλληνικής δικτατορίας και απέδειξε ότι ήταν ένα πρότυπο, που στην τεχνολογική εποχή μας, μπορεί νά εφαρμοστεί σ' όλα σχεδόν τὰ κράτη.

Οι συνόμιλλες του με τους ήγέτες της Γερουσίας και της Βουλής των ΗΠΑ και ιδιαίτερα με τόν άμερικανικό τύπο, έπηρεάσαν πολύ στην άναμορφωση της κριτικής κατά της έλληνικής και γενικά της πολιτικής του κλειστού μέχρι τότε κ.Κίρσινγκερ, ύπουργού των έξωτερικών.

Η δραστηριότητα του στην Άμερική, προκάλεσε την μύνη του καθ' ύψους τό όποιο τόν παρέκπεμψε και πάλι στο Στρατοδικείο, ενώ τὰ δημοσιογραφικά του όργανα άπειλούσαν ότι "ούτε τὰ όστά του δέν θά έπιτραπέ νά καθούν στην Ελλάδα".

Την έκομένη της συνεδριάσεως του Συμβουλίου Άσφαλείας, την 2I-7- άπήυθανε προς τους Έλληνας άξιωματικούς την περιφημη έκκληση απ' την Ντάυτσε Βέλλε "για νά καταλύσουν την Δικτατορία εντός 24 ώρων, αν-δέν ήθελαν νά είναι οί νεκροθάπτες του "Εθνους".

Γύρισε στην Άθήνα την 3-8-74 και ύπεστήριξε άρχικά την κυβερνηση Καραμανλή, υπό προϋποθέσεις. Άοικησε όμως άύστηρη κριτική εύθύς, ως ό κ.Καραμανλής με τόν λόγο του της θεσσαλονίκης της 3I Αύγ. έξώθησε την χώρα σε πρόωρες έκλογές, χωρίς νά έξασφαλιστεί καμιά προϋπό-

θεση για το έλεuthερο και αδιάβλητο της διενεργείας των.

12.- "Ιστορικές θα μείνουν οι φράσεις του: "θα ζήσω και εκατό χρόνια ακόμα, αν χρειασθή για την αποκατάσταση της δημοκρατίας"- "Εκτακτο Στρατοδικείο Αθηνών, 2.4.70.

"Θα γυρίσω ελευθερωτής, πολύ ταχύτερο από ότι περιμένετε".- "Απάντηση στον τύπο της Χούντας, που έγραφε στις 9 Ιουνίου 1974: "Ούτε τα όσα του Σίγδη θα έπιτραπή να ταφούν στην Ελλάδα":....

"Η Κύπρος για την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και τον κ. Κίσσινγκερ είναι, ό,τι το Γουατεμάλε για την εσωτερική πολιτική των ΗΠΑ και τον κ. Νίξον". Αεροδρόμιο Ελληνικού 3 Αύγ. 1974

